

Super Lantica cantorum

tationē cooperante grā dei q̄ non dāt omuni-
ter se nō exercebit, et in gratia in q̄bus dei
gratia vel nulla ē vel in vacuū accepta. s; tā
vtiq̄ nulla est si in vacuū recipit. qz non mi-
nus horret vacuū gratia q̄ natura. ¶ Dicūt
q̄ cātica cāticoz p̄ excellentiā vel anthono-
matice. qz sola i cis rō cātādi ē amor pure ḡ-
tuit. nō delibera tō ab hostib; vt p̄mū illō
cāticū. Latēm dño gl̄ise. Nō a visitatōr
redeptōe deis sic illud. Undic dñs de israel
Et ita d̄ reliq̄s suo mō. s; i his cātīcī sola cā-
tādi rō ē ip̄a cāratio se exercēs i amore n̄ q̄li-
ciōz. s; dño i sup̄mo q̄ seraphic̄ iure d̄. eo
q̄ ad eī silitudinē sit exp̄platus. ¶ D̄ nihilo
min̄ amor sp̄se. qm̄ tal̄ amor cast̄ z zelotes
z sum̄ ee d̄. q̄si ip̄m nole p̄ q̄litate matie du-
xim i seq̄ntib; appellādū. Placuit iḡif du-
ce sp̄lētō v̄iaz ope p̄cū coartare f̄monez et
aptare p̄ncipal̄ ad sensū anagogicū d̄ amo-
respōse. qd̄ vt sinceri fiat z absq̄ inuolutr̄
silitudinē exp̄diēs ee cēsui d̄ditōes v̄l effe-
ct̄ z signa vel p̄petates hui amoris sub q̄n
quaginta c̄sideratiōib; q̄si totidē sc̄ill̄ aq̄
linguis igneis annotare. ¶ Clerūt̄ ne videa-
mur nimis a l̄ra exorbitare/studiūmus istas
amor̄ p̄petates ab inuolutr̄ z sumis l̄re q̄-
dā exagratia depuratōe i emicatoz deduci-
cere. Hic em̄ mod̄ tractādi p̄mīor ē scho-
lastico q̄ rethorico stilo. q̄li hacēt̄ vtq̄s stu-
duim p̄mittōe q̄dē facta q̄ accōmode vel
vtl̄r iudic̄ lector s; benign̄. Brat̄ ilup ac-
cipiat p̄ succictō q̄si phemio i auxiliū mēo/
p̄e d̄ eadē l̄slū elegiacōz i qualib; nūc ob-
lectat se ocia senect̄ mea studij mēor pueril̄.
¶ Iste l̄slū respiciūt sensuz anagogicū. vīc-
anie z dei. z nihil aliud resonat nisi amo te. q̄
ex fiducia amici causari solet vt r̄ameēt vt p̄z
osculetur me quia melior oleum trabe me
¶ Oscula poscit amor delectat lenit z ardēt
in cellarā nigra sum sed formosa
Ingriditur cellas pulcer z ip̄le niger
pugnauerunt in meridie
Oppugnatur amor desiderat alta tenere
si pro non
ne vagari si ignoras equitatu
Elle vagus refugit doctus equesq; dei est
cū eēt ret fascicul̄ sic colubaz en lectul̄ n̄ flo.
Brat̄ amor corbz simplet cui lectul̄ extat

Secundo capitulo

2 Floridus Est fructus dulcis in ore suo
vinariam amplexabitur me
Poras amor languet cōplexib; beret amici

ecce iste venit en d̄slecp̄ d̄slecp̄ me m̄bi
Quo se cūq; rapit hunc videt audit habet
Tercio capitulo tenui eū sicut virgula
Querit amor qd̄ amat tenz i s̄blia surgit
en lectul̄ ferculū fecit in dyademate
Aut cubat aut fertur aut dyadema gerit
tota pulcra Quartū capitulū in uno oculo
Pulcer amor tot p̄ singlā m̄brā vidēdo 4
per totū residū quarti capituli
• Ulnerat z miris delicijs redolet
surrexit Quinto capitulo
Dormit ego dormio
surgit amor liq̄fit pass̄ q̄ vulnera lāguet 5
et ip̄se est amicus meus
Dilectum laudat iactat amiciciam
vna est columba Sexto capitulo
Unū iungit amor soli pfectus est z par
vt sol et luna vt castroz acies ordinata
Eurore nitidus ordine terribilis
nesciui per quadrigas christi sp̄otanei per ad-
miratiōne reuertere quater dicitur
Hescit amor vehis cubaf crebro vocatur
Septimo capitulo per totum prope finē
Pareat vt veniens laus sibi multa dāt 7
Ulisit amor vineas ortos z poma reseruat
Octauo capitulo. Quis m̄bi det
Oscula vult pueri fortis amor q̄si mors 8

¶ Letez fiet reductio i hac partitiōe sc̄dā ad
sympsalmat̄ decacordū cū dyapsalmate to-
ties inposito iuxta decadē l̄slū. z p̄nūero
dragmatū totidē ab expositorib; notatorū/
q̄tin cātica cāticoz resonat̄ fm̄ psalteriū de-
cacordū dauid reḡ. z iuxta cāticū filie Ma-
rie pulcerie femiaz. ¶ Deniq̄s tercia p̄tio
colliget oia sub amoris osculo sc̄dō q̄tin. ¶ O
reuoluet ad A. intelligibili quodā gyro.

Incipit primū sym
psalma. hoc est cordia psallētiū i canticis.
¶ Prima consideratio.

Oscula poscit amor. Erilis B
amoris ignei p̄petetas ab hac
particulā. Oscula me osculo
oris sui. Oportet vt iā nota-
tim nos hoc loco scholasti-
cis theologie z ph̄ie regul̄ v̄tī matie dū q̄ris
mus ad intelligentiā omunē cātica cātico-
rū traducere. aut saltē q̄ credulitatē secretis
simoz sensuū z castissimoz quos includit fu-
mus l̄ralis z q̄si carnal' null' abhorreat. ne-
qz sc̄dalu fede carnalitas q̄s incurrat. Su-
deret referre qd̄ expertus audiū offendet

Sympsalma primum XCVIII

em pias aures. Optet pterca suppōere trādita p alios & alibi & a nobis pluribz locis reperita & exposita noiatim i ope sup magnificat cū adiūcro collectorio quasi. vñ. sportaz ad. r̄. p̄ores / de viribz aie. de pceptibz eius & supoia & hymno & vbo glie / pformiter ad diuinū Dionysii. Quicq̄d em p̄ntialr alla curi sum? / b vñ pene reionat aut explanat mysteriū. Si qua deniq̄s ut sit pūgāt alia. spectat poti? ad amore incipientiū vel pfici entiū / q̄ dumtaxat pfectoz. nisi p quāto cognoscere d̄z & expedit fortis mulieris exēplo semitas domi? sic / q̄ pfectus amor p̄sideruit ut pueniret ad artem. qm̄ mēs amat arte manēs. O porret rursus int̄ doctrinas de passionibz aie b specialr attēdere / q̄ apd theologos ap̄lior ē acceptio passionū / sic amoris vel amatiōis & sequentiū inde. q̄ apud Arist. natural habeat traditio. Ip̄e em nulas / n̄i si irascibili & cupiscibili sensuali / cēsunt pprie reponēdas passiones / sicut nec in deo vel angel. Nos aut̄ sequētes Aug. cuz ceteris theologis. ponimus oīa noīa passio nū / nedū i ratione humana. nedū i ei? mente & spū. nedū i angelis & beatis. sed i ipso etiā deo glorioso. om̄i cū imperfectō seclusa. Dicimus em d̄cū delectari & gaudere / sicut & beatū esse. Quemadmodū igil amor seraphicus (cui) assignare nūtumur p̄petates. signa / vel effect? ponit i apice seu vertice metis intellectualis. sic audacia quā amor parturit osculi petitione / cū spe & cereris illic colloca tur. & ho stabilitū sit ad om̄ia seqn̄tia. Lō stat igil q̄ amor / nō qualiscūqz / sed feruid? et familiaris / causat de amico vel amato fiducia. Expimur etiā hoc in brutis / nedū faciliter / sed cū difficultate domesticalibz et ferocitate vt leo. vel ex timideitate vt lep. Contrahunt em ex longa pueratione beniuolaeis audaciā puerandi cū pprijs dñis & domesticis suis. immo & cū brutis alteri? specieis quos natura creauit aduersas. sicut sūt canis & cartuz & vulpis & lepus. Hunc ad ppositū puto iā lector intelligat / ex quāta fiducia oscula poscit amor. Osculetur ait me osculo oris sui. Dulcra est hoc loco & plura denot̄ Berii. deductio. apologiāt̄ ad animā / que petū osculuz oris. ab illo tali & tanto qui respicit terraz & facit eam tremere. De quo Job. Semp inquit tanq̄z tumētes fluetus sup me dēu timui. et pondus eius ferre nō potui. Talia sunt plurima ad repressiōis audacie. de qua vñus patrū iubebat. Nūqz

in om̄i vita tua assumpseris fiduciaz. Atne ro discipulus ille quē diligebat. Ihs / tota liberte audet dicere. Timor nō ē in charitate. qm̄ pfecta charitas foris mitit timorem. Sed nōne seraphica charitas spōse nostre pfecta est. Nōne iā p experimēta plurima facta est tota domestica. Nōne numerāda est inter ciues sanctoz & domesticos dei. cuius (exempli Pauli) pueratio est in celis. q̄ totiens admissa est nec repulsa / ad oscula pedū dilectorz. Deinde gradatim familiarius ad oscula manū. qdndi tandem aliquā sumat audaciaz i feruore spūs sui diceret. Osculet me osculo oris sui. Sic amorosa xp̄i illa Magdalena post vunctionē pedū. post remissionē peccatorz. p̄sumit effūdere vnguētū p̄ciosioris liquis sub typō fragratiissime deuotōis / sup caput ipsi? recumbētis. Caput autē xp̄i deus. q̄ p deuotōz singularē osculari d̄r ore ad os. qr nullū interponit mediū creature se patine ut diceat. Lātat vñus et seculi homibz. Audacē faciebat amor. Si bonitas ca duca & aliquā pessime estiata / rapit ad se amo rē alienū / vt audeat & psumat qd de illa for nace imēsa bonitatis & beniūlētē estimandū esse putabim? Quid inquā n̄i illō Dionysij a Paulo dimivit? edocit / benign? Ihs. Venientes ad se / totos deosculat̄. Tractū est h̄ ex euāgelica adolescētioris filiū pabola reuertētis. Audem? (inq̄t apl's) & bonā fiduciā habem? magis pegrinari a corpe / & ec p̄ sentes ad deū. q̄ p̄lentia dei quid aliud ē q̄ osculario oris sui. Semper aduerso presu mit seu turbata p̄sciētia / nec audet oculos sursū attollere / quāto minus osculū oris po stulare. Multū dilexit Petr. iō multū p̄sumit. Dñe inq̄t si tu es / iube me venire ad te supraqz. Sētio melati? effluere q̄z pposita breuiras flagitabat. H̄; neqz finis fuerit si voluero cūcta psequi q̄ dictatis aīo vel occurrit / vel materie prima sunt / vel fortassis a lectore q̄reda sunt. Ecce dilatarōis materia magna nimis. Quereret em p̄festiz nō nulli / nec ab expectatiōis sua p̄fudi putabūt. Edifferenob si expōitor es plenarius. qd osculū. qd os. qd osculās. qd osculatus. qd osculatio. Dic q̄ sūt oris duo labia / i osculā tesū & oscularo. H̄; neqz terminū h̄ erit inq̄si tōis / fieri pcessus ad oēs symbolicas significatiōes / q̄s text? cāticorū decurrat vniuersus / de vberibus. de vnguētis. de cellaris. & tabernacul cedar. de pellibz Salomōis / & ceteris in h̄c modū. Sed iā p̄acta ē n̄i sup

Super Lantica canticorum

bis cā silētij. pl^o itaq^s suscepim^r vmb^r ḡs t̄ fu
mos excutere q̄s discutere. Tane dīstictōes
et m̄grales f̄mōnes. omelie p̄terea sc̄rōz co/
piolissime pro incipiētib^r et proficiētib^r hec
docebūt. Sed nūc p̄fectis (q̄uis impfēct^r)
debitor sum. q̄ pro cōsuetudine exercitatos
h̄nt sensus. Uenīt vltia duo symplasmata
p̄ minus expr̄s. Ponit Hugo tres in p̄tē
platōe p̄cessus iſtar ignis. q̄ cū ascēdi que
rit p̄mo fumosus ē sine flāma. deinde cū fu
mo flāma misceſ. tādē pur^r et q̄er^r ignis ē in
carbone. Bradū hunc terciuſ tenet igneus
amor sp̄ose/ qui fortis exilit. scintillat t̄ emi
cat. nec inter fumos latere grossos t̄ inquie
tos voluntat Deniq^s qr nō de singulis om̄ia
simul dici possunt/ etiā que sunt accōmoda.
trāseat sermo noster gradatim ad reliq^r Un^r
itraq^s soler passus iſc̄pturis mutuo ceteros
exponere. immo q̄dlibet ſ̄bus p̄t intelligi
biliter loq^s cū altero. qm̄ est ignea lex scienti
am habens vocis / t̄ omniū linguis loquēs
Dum em̄ sp̄ūſancrus afflat. ſic fugiūt fa
tasmata. dan^r charismata. spirant aromata
ſic resonat idiomata.

Secunda consideratio

De secunda proprietate.

D
a
Mor delectat. exilit hec ignea lin-
gue ptilula et sequentibz vboz sym-
bolis. Quia meliora sunt vbera tua
vino fragratis vnguentis optimis. Siq[ue]d[er]z
ista delectat vtreces. Inuenit enim dictu apud
sapientem p[ro] insipiente mulierem. Ueni inebrie
mur vberibus. Clinu quoq[ue] letificat cor ho-
minis. et odoribus arcti vnguentis cor delectat
Precepta delectatio sortit hoc nomine a silen-
tine lactentius puero. q[ui]si dulcis lactatio.
Causat aut ab amore/ imo non nisi ab amo-
re vel amatore delectato. hic illud populare.
Jam h[ab]ome enara yoye se damour ne viet.
Gaudiu nisi de amore nullu e[st] p[ro]ptere
delectatio p[re]cepto iuuenienti p[ro]iuncti. Amor
aut non est nisi iuuenientia et adaptatio rei ad su-
um iuuenientem. Porro nullu est obiectu iuuenienti
spole q[ui] ipse de summum bonu. ad quod capi-
endu et possidendu facta est. Quare superest dum si
bi iungit inheret et vnius tanta propinquantate/
quata sunt os et os osculantia se mutuo. q[ui]
causat ex hac vnitatis p[re]cepto delectatio. non
qualiscunq[ue] sibi in suo genere supma. q[ui] super est
bonu non potest p[ro]pterea queratur. gaudet et letat in
hac unica opatone/ nullu aliud obiectu per-
tes. quis ipsi continuatione possessioneq[ue] se

curā amare nō cesser. Neq; tñ est motus pro
predictus/q; est acris entis i potētia cū ha
beat amor id qd actualiter reqrit. sīc elurēs
id edēs/qd hz semp i pñtia. caret motu fasti
dñ. Lōsequit amor ex hac delectatōe illō de
ps. Delectare in dño/er dabit tibi petitiōes
cordis tui. Et rursus. Renuit cōsolari ania
mea. memor sui dei et delectat sum et exerci
tatus sum. Alia lñr garrini. Et deficit spūs
meus. bona siqdē defectione. in salutare dei
Et hec delectatio spūalis (si Anthonio cre
dim) sola ē rō vincēdi inimicū. ¶ Eterz fit
p amore aie pñctio ad dñm cū pceptōe mul
tis modis. sicut cōtingit deū multiplicit cō
teplari. Qz loqmur hic dñ pñctio p pōdus
charitatis. quemora ab infinito amore facit
supmundanū et immēsurabūl et absolutum
pure mētis excessū. sicut ait Dionysij. Tūc
cognitio p speculū et enigma quodāmō de
serit foris et subintrat amor vñqz ad interio
ra velamis vbi posuit de tenebras latibulū
suū. Atcero nunq; remanet absq; cognitōe
Qd si for et ita ipse nihil pcpere. Et cū ne
queat oriri delectatio sine pceptōe puenien
tis pñcti/vbi tūc sua delectatio esset. Rñde
rent aliq; /q; amor ē formaliter sua cognitio.
Adderēt aliq; /q; ē formaliter sua delectatio.
Uide versellū. Psona loqui sup cantica ad
hāc positionē. Sed psontius ad phiam et
doctores dicim /q; sicut intellect et voluntas
sunt distincte potētie. sic cognitio et voluntio
vel amor distinguunt/distinguunt dico. non
ita tñ /qn circūncidat se mutuo. et hoc solerēt
aduertere ē et vtile. ¶ Proficit i hac pte specu
latio/de mō cōnectionis virtutū cardinalium
cū prudētia et theologicaz cū gratia. Et do
noz oīm generaliter et beatitudinū cū chari
tate. si nō informes et impfecte. nec vere vni
tes debeat reputari. Iraoz circūncidunt se
mutuo/et quelibet virt alter denominati
onē sortiat. Dicimus enim cū aplō/q; chari
tas ē benigna et patiēs et. q; pñctantia est p; u
des. iusta. fortis et ecōtra. Sile q; fides spe
rat et diligat et ecōtra. Nō aliter i re nřa dicit
Arist. de voluntate/q; ipsa est appetitū intelle
ctuus vñl intellectū appetitiuus. Sic d acti
bus ipsaz potētiaz licet dicere/q; amor est
cognitius. et cognitio amorosa. dñ ordiat
ad amore nō s̄stēs in nuda speculatiōe vita
tis. Exemplū materiale. man⁹ et ocul⁹ cur
rit ad scribēdū. ocul⁹ videt manui/et man⁹
mouet calamū. Nō tñ virtus visuia ē vñ mo
tiva calami. nec man⁹ ē ocul⁹. sed qd ammō

Tercia cōsider

Sympsalma primum

XCVIII

circuicidūt se pp̄ter p̄nctionē i vna actioē scribēdi. Soluit ex his facra dubitatō. qm̄ amor dirigit a cognitōe i p̄ma sui generatōe. Certissimū q̄ppe ē q̄ volūtas n̄ fert i p̄suis icognitū. cū obiectū suū sit p̄ueniēt v̄l appa ret̄ oīslū. Nō at fert aliq̄ potētiā i n̄ suū obie ctū ut olfactiō i sonū. Veritas ē sat̄ annotā da p̄ vniuersitate dictor̄ et dicēdoz. p̄cipue de amore spōse. q̄ volūtas q̄ solū h̄z p̄ obie cto suo vltio bonū sūmū et optimū. q̄ sola in sup̄ eīlis motor i regno aīe seu toto micro cosmo. dū fuerit p̄ directōz et ductōz. itellect⁹ applicara ad obiectū suuz. tūc sufficit sciāpaz mouere libere p̄ actū amoris elicitiū. Sufficit p̄tea mouere vires alias p̄ h̄it⁹ eāz ipatine. q̄ sit ut vis cognitiva q̄ prius mouebat obie ctalr volūtate p̄ntādo obiectū. nūc ordie q̄i quero mouē libere. ipatine et arbitrarie ab ipa volūtate. Exēpli ḡra i p̄posito Dēoria aīe itellectine fecūda spēbi itelligibilib⁹ acq̄is i abstract⁹ et fārasmatisib⁹ sensibilib⁹ estia tīne. quā mērator̄ noīat itellectū passiuuz. mēoria i quā poīt i acie itellect⁹ spēbz rep̄ntātē deū. n̄ qdē nude. s; q̄ p̄ speculūt i enigma te. Intellectia v̄l formabir̄ sile v̄bū d̄ deo. et illō naturalr̄ obijcet̄ potētie volūtue. Quo p̄cessu habito. nou⁹ poterit libere et arbitra rie ichoari. q̄ mouebit se volūtas dilectine nō i cognitōz p̄ntatā int̄ p̄ itellectū. s; i re ex tra vel q̄i extra ext̄tē. s. deū. Nō em̄ amat vo lūtas cognitōz. h̄moi dei tāq̄ vltimū sine. si cur̄ neq̄ ee p̄ finis ei⁹. Amat em̄ deū ip̄; im mediate. et se fert i ip̄m. et amplectit̄ et oscula t̄ et vberib⁹ suis heret̄ et i ei⁹ fragrātia delectat̄. h̄nvideat supple oclō ad oculū l̄ facie ad fa ciē deū. Deide volūtas p̄iūcta fini suo vltio deo. p̄cipit arbitrio p̄prio et impio itellectui. q̄si dicēdo. Ueni. vide. gusta et senti. q̄ dulc̄ est dñs. Ad cui⁹ elucidationē ampliorē acce dit amoris igne lingua tercia.

Tercia cōsideratio.

E Mor lenit. Colligil ista p̄petas amor̄ ex his v̄bis. Oleū effusuz no mē tātū. Iō adolescentule dilexerit te. Stat p̄ oleū desigri 2dīos; lenitū quā attri buit amor i creato. nō sine creato canēs i ec clā. qñ veis corda lenis. Est isup oleū i 2dīm tū dulcedis et suauitas et mitigatiū dolor̄. Un̄ petr̄. Si tñ gusta st̄ qm̄ suauis ē dñs. Et ap̄l̄s 2cordat. Gustauerūt inqt̄ bonū di v̄bū. Et David clamat. Quā magna m̄lti tudo dulcedis tuc dñc. Et rursuz. Dēoria

abūdātice suauitas me eructabūt. Samari tan⁹ q̄z ad curaz vulnerati oleum apposuit. Proseqm̄r ichoata declarātes q̄z q̄is sic cognitio p̄cipiēs deuz ut optimū p̄tieniēs et p̄iunctū exq̄ amor nō ē formalr̄ p̄ceptiū co gnitōis q̄si l̄ eo vel cū eo sit formalr̄ p̄ceptio sicut et delectatio. Alioq̄n neq̄ delectaref si n̄ p̄cipet neq̄ h̄eleret aut frueret deo si non delectaref i eo. Istud ē p̄sideratōe dignissimū. cui⁹ ignorātia multos in amore dei fige re se volētes solet turbare. Loqr̄ exptus p̄ tot annos. Quānis āt multa dixerim⁹ sup magnificat. nihilomin⁹ faciēt de⁹ grāz p̄ grā et paulatim fīm t̄ps et locūt modū bñplaciti sui dona sua multiplicās dat idies ferri magis a claritate i claritatē tāq̄ a dñi spū. qui amor ē dās expiri illō dāuidicū. Declaratio fīmonū tuoz illumiāt. Familiars itaq̄ qui cī oīsor ē secretor̄ amicicie. qz et xps v̄bū et sapia p̄us medi⁹ accedit loq̄ns līnguis/ nedū hoīm/ nedū angeloz s; archanoz p̄is/ q̄ nō lic̄ hoī loq̄. Fortassis illa sūt archana q̄ diuin⁹ dionysī p̄ paulo discere n̄ potuit. nec ip̄e scribere v̄l docerēnī p̄ silētū. s; eis reuelavit de⁹ p̄ sp̄m sc̄m ea q̄ nec ocl̄s v̄dit nec auris audivit nec i cor hoīs ascēdit. Stultus ēt lector si quereret. et ego p̄suptor̄ insan⁹ si conarer altiora vel alt̄ q̄z ip̄i exponere secreta celestia. Plane dū etiā atq̄ etiā rumino v̄ba pauli v̄ba subide dionysī sup hac sapia q̄ i mysterio abscondita ē mirāda et miserāda apparet hebetudo intellect⁹ n̄i nō int̄. s; foris herētis ad eoz doctrinā. Ipoloz q̄ppe v̄ba (si velamen et obscuritas auferat̄ a corde) cognoscunt̄ ap̄tīlīma ee. d̄ q̄b̄ ambigere mi nus ē fas q̄ de ip̄o materiali sole. ut iure dixerit Boeci⁹. Nāc q̄s̄ poterit notare lucez cādidos phebi radios negabit̄. Oris estas F hodie Urbani festo qñ sol viridior ē. et plus fulgidus et feruidus. Ulenit i memorīa ba ptisma valerianī ilsignis cecilie v̄gis sponsi. Libēter em̄ dici cuiuslibz occurritia speclā ri soleo mysteria. Clidit ip̄e valerian⁹ senē cā didis induit̄ cū libro aureis līris sc̄pro. in q̄ legit ista pauli v̄ba. Un̄ dñs. vna fides. vnu baptisma. vn̄ deus et p̄ oīm q̄ sup oēs et p̄ oīa et i oīb̄ nobis. Valerian⁹ interrogat̄ a senē si crederet̄ illico r̄ndit. Ahib̄ veri⁹ dici posse. In q̄b̄ tñ vniuersa Dionysī theologia nota ē. Hāi hoc q̄ vn̄ ē dēns et pater oīm nota ē theologia d̄ trinitate et vnitate di uina. Nō em̄ ēt p̄nitas i diuīs si nō ēt tri nitas. cui⁹ fontale p̄ncipiū ē p̄ a q̄ois p̄nī

Super Lantica cantorum

tas ī celo tī terra noīā. ¶ Letex cū addit. q̄ sup oēs ē/daf intelligi theologia mystica. q̄ p̄ excessū infinitū sup oēs h̄ sciri. ¶ Porro cū de' ec̄ d̄ p̄ oīa symbolicā ex oīb̄ tī oīb̄ p̄ ci p̄m̄ theologiā. Deniq̄ cū subiunctū ē. tīn oīb̄ nob̄ theologiā siḡt p̄cedēs et p̄prijs et t̄elligibilib̄ positiue/q̄l̄ t̄ sit in diuis nob̄/tā p̄cām̄ q̄ p̄ excellētiā nō attēdēdo si fuerit infinita. q̄m̄ ī hac excellētiā p̄finitatē myste riū theologiē p̄ abnegatō; collocat. ¶ Ad dīf p̄terea triplet habitudo quaz h̄; d̄ ad nos vltra ceteras irrōnales creaturas. s. p̄ imagi nē naturale. p̄ grāz t̄ p̄ glāz. ¶ P̄tria siq̄dē ha bitudo ē ad deū/ nedū vt p̄ncipū causatiū sīcī oīb̄ ē p̄ eēstia. potētiā et p̄ntiā/ s̄z etiā sīc ad p̄ncipū obiectiū rōne imágis q̄ dei capat ē facta. Deīdē sīc ad p̄ncipū inhabitatū rōne silitudis t̄ reformatōnis p̄ grāz. Ter cīo sīc ad p̄ncipū glificatiū. sub q̄ p̄phēdi p̄ habitudo hypostaticē vniōis ī xpo. et ma terne dignitatē ī maria. ¶ P̄t estimo fm̄ tri plīcē hāc silitudinē reddi rō vna/cur totiēs ī scriptū zūngūn̄ hec tria. d̄ns de' nr̄. ¶ His ex icidēi trascurf. redeam̄ ad cāz lenitatis amor. q̄lē habuit apl's nr̄ Remiḡ d̄ q̄ legiē q̄ bonitatē t̄ benignitatē māsuerissimi cor dis oīndebat ī lenitate fm̄ois. q̄m̄ de' ī fide t̄ lenitate ipsī sc̄m̄ fecit illū. ¶ Habem̄ cer te ī amore sp̄sle obiectū zueniētissimū deī. habem̄ p̄iūctō; ipsī ad sp̄sū p̄ osculū inti mū. t̄ p̄ ihesione ad sedē amor. pect̄ sūm̄ q̄d nota ī vberib̄. t̄ p̄ lenitū olei leticiā. iuxta illō. Unxit te de' oleo leticie. Superst assiḡ recōgnitō; p̄ceptiūā. q̄m̄ delectatio t̄ lenitas ē p̄ceptio zueniētis p̄iūcti. Difficultatē au get v̄bū hugonis. Amor inq̄t intrat vbi co gnitio foris stat. Illō. sup d̄ q̄dā omelia pos sum̄ figere desideriū vbi n̄ ē fas ifserre obtu tū. Itē q̄ magis cognoscim̄ de' deo q̄d nō ē q̄d ē. Ac v̄o loquāt̄ iā quarta ignei amo ris lingua .cius proprietas est.

Quarta proprietas

Bor ardet. ¶ Colliḡt̄ h̄ et seruore a desideriū sp̄sle ad sp̄sū. Trabeme p̄te/currem̄ ī odore vnguētoz tuo rū. ¶ Mir̄ v̄o ardor t̄ inertī guib̄l fragratiā. Lerte sp̄sla p̄cessō iā oris osculo fidēter po stulato velut ab absente/suscep̄ta fuerat ad vbera sponsi. q̄m̄ meliora dirit ea vino/fra gratiā vnguētis optimis. ex̄tra loq̄t̄ t̄ dele crata. Ha t̄ subiūgūl Oleu effusū nomētu um. ¶ Fluex satietate t̄ vberz plenitudine/ ve

lutiſatiabilī estuāl clamat. Trabeme post te currem̄ ī odore vnguētoz tuo. ¶ Juredi xit d̄ amore seraphico dionysii. q̄ est super uid̄ t̄ holocauste purgatiū. q̄m̄ t̄ seraphin int̄p̄ta ardēs. Est q̄dē ī angel̄ ardor iste. ē ī singul̄ etiā b̄tis. q̄b̄ ē vna vox letatiū et vñ ardor cordiū. pp̄cea dīcūl lapides igniti. p̄ci pue m̄ et ī excellētiā seraphic̄ ordo possidet h̄ocardō. ¶ Propt̄ea nec ip̄ea sc̄ia sīc cherubin. nec cherubī ab ardore noīā. q̄uis abs q̄ villa dubitatō; seraphī coḡscat̄ cherubī ardeat. sic t̄ volūtas coḡscit̄ p̄ intellectū/ t̄ ar det p̄ volūtarē intellexit̄. ¶ Dicam̄ idcirco de ardore sp̄sle q̄n̄ ē absq̄ cognitōe. alioq̄n̄ de lectabil̄ eēn̄ poss̄z t̄ lenis eī sp̄sū su' d̄e' vt opponebat. Om̄is v̄tis delectatō fit ex p̄ceptō. et oīs p̄ceptio sine dubitatiō ē cognitō. nō q̄liscūq̄s/ s̄z exp̄imētal̄ t̄ p̄ctica. ē p̄n̄ q̄si p̄ sensū ens vel existēs. q̄ differt dupl̄r a cognitōe solū speculatiūa t̄ distinc̄tiā seu de claratiā. Primo q̄ resp̄icit̄ p̄ncipal̄r bonū s̄z speculatiūa vez. aut si magis phīce dixer̄mus/ resp̄icit̄ plane vez. q̄r vez ē obiectū in tellect̄. s̄z nō sīstir in sola rōne veri. Imo put̄sone vel p̄formiter aut p̄fesse sebz̄/ ad appetitū boni. p̄tēdit. Ex q̄ distinctiōe sum̄ illa altera ī intellectu p̄ctico t̄ speculatiōe. ¶ Differt sc̄do p̄ceptio exp̄imētal̄ t̄ p̄ctica a speculatiūa ī ordine t̄ origine. q̄r necesse est p̄ceptiōe sequi compationē appetit̄/ p̄sertim volūtiū et ab eodē causari. p̄terea recte vo cal hm̄ois p̄ceptio ocul̄ volūtati vel amor. s̄i maxime elicit̄. q̄m̄ inde causa. nec aliter oriret. Deīefficacia dicēdū erit inferī sup illo. Ululnerasti cor meū sp̄sla in vno ocul̄ tuo. Eliciamus exinde pulcerimā d̄ cognitōe exp̄imētali sc̄intillā veritatis respe ctiu amoris sp̄sle ad deū sp̄sū. Clioletior t̄ rebhemētior ē ista p̄ceptio ad trabēduz post sp̄sū q̄s speculatiūa. Rō iā tacta ē ex ordi ne līe. t̄ parer exemplo iā inducto de scriptura quā s̄ribit manus ad directionē oculi. Si em̄ ostēderet ocul̄ volūtati scribētis tīmō speculatiūe quedā exemplaria. Faz sub qua dā obscura generalitate/volūtas nō ita tra heret t̄ alliceret ad scribēdū. sīc fiet et pulcer imā scriptura sua quā p̄ducet/quā p̄tin̄ in sup ostēderet p̄cipiēs ocul̄. q̄m̄ ocul̄ videt v̄luntatē scribētis. sicut voluntas mouet oculū ad videndū līras q̄s format mediāte manu. s̄z ex impio suo. Sentiēs igl̄ vis affectiūa seu motiūa pulcritudinē egregiaz in līris aut picturis. q̄les alibi nō viderat. quia nō

Sympsalma secundum . XCVIII

sc̄perat. trahet ampli⁹ ad extenuādū scripturā
principis tūc ocl'o pmanere i hac sua opatōne
directiua. vt pñacat et delectet in vi motiuia
sua. qm̄ et dicit. duob⁹ consurgit et oris vehe
mētior delectatio. q fm Arist. et expiatiā te/
net opatiē i opatōne. Facile erit et hac vna
silitudie considerare sensibiles alias inuerabi
les. et ill' ascēdere ad pceptōes et motōnes
rōis et mēt. qles plūm̄ n̄ hñtes exercitatos
sēlū spūales n̄ aduertūt. nisi fortassis i for
mis et volucr̄ fātasmatis. sīc et sola et simpli
ci fide et spe d̄ deo i solo enigmate. pp̄ qles
forte putat aliq̄ dicā illud qd̄ īductū ē d̄ co
gnitōe dei. q maḡ cognoscit qd̄ nō ē qd̄ qd̄ ē

Quinta proprietas.

Dor ingrediſ cellas. Introduxit
(inq̄ sponsa) me rex in cellarā sua.
Lui gaudet et applaudit ille de q̄
bus iābis diterat adolescētule. Adolescētu
le inq̄ dilexerūt te. Et se rursus inuerās se
eis. Lurrem i odore vnguētor̄ tuor̄. Le
tabimur inquiūt et exultabim⁹ i te. mēores
vbez tuor̄ supyinū. Recti diligūt te. Recti
dicūt. Amo te. Lōsone loquīt discipul⁹ ille
quēdiligebar ih̄s. Odor tu⁹ xp̄i me excita
uit occupicētias eternas. Ipse qdē xp̄s rex
ē. de q pulcerrima mulier m̄ sua fas b̄z di
cere. Ecce odor filij mei sīc odor agri pleni
cui bñ dixit dñs. sine cui⁹ odore nō currūt. qz
nō venit ad p̄z nisi tract⁹ a filio. sīc nec ad
filū nō venire p̄t nisi pater su⁹ traxerit euz.
q Hūc aliq̄ sortiti aīam bonā. q̄s etiā a pue
ro notauim⁹ anhelare ad diuinos odores et
ad celestia desideria naturali qdā īstictu su
spēdi. nōdū hñtes rōnis vsū plenū. Habet
alij curvas i terr̄ aīas et celestū inanes in
star pecor̄. Discipul⁹ p̄tis vni i heremo cō
questus ē eidē cū admiratiōe. q vñus ex fra
tribus apostatauerat. Mirare inq̄ potius
fili. quo pacto remanet aliq̄s cū null' hic re
manere possit. si nō veneris spālia et deo. nō
hūano solū filio tract⁹. q Exēplū addidit
de vario genere catulor̄. quoꝝ aliq̄ p̄ odorē
bestie psequunt̄ ea infatigabiliter. dū alij qz
uis excitati p̄ clamorē statim desistat. nec ali
os comitant̄. qz odorē venaticū nō hauriūt
narib⁹. q Ep̄i bon⁹ odor sum⁹ (dicebat apl's)
sed nō om̄ib⁹ ad vitā. quēadmodū Judas.
qm̄ domus repleta ē ex odore vnguenti. non
cucurrit sed lapsus ē. Tales notari sunt ab
adolescētulis dicentib⁹ ad spōsa; L Recti dili
gūt te. Houerat esſe nōnullos q̄ rectis cam

oculis aspicerenō poterāt. nec odorem opti
mū ei⁹ ferre. nigrā qz sp̄nebāt et fuscā. q Por
ro qd̄ egerit sp̄sa quā introduxit rei i cella
ria sua. lat̄is colliḡt et leticia et exultatione
adolescētular̄ suaq̄ i vberib⁹ suis sup ynuz
carnalis leticie. aut sapiētie p̄ industria acq̄
site. Collegit itaq̄ ex diuine sapientie thesau
ris atq̄ cellarib⁹ doctrinas vberes p̄ietatis
• Est em̄ in finit⁹ thesaur⁹ hoīb⁹. q̄ v̄l sūt p̄
ticipes effecti sūt amicicie dei. Que v̄o sūt
bm̄oi doctrine p̄ietatis (put noīat apl's) p̄
dicemus. si bñs aliq̄ de sexta amoris p̄prie
tate terigerim⁹ / adaptauerim⁹ et cāticorduz/
hoc ē ad canticū cordis oīa q̄ dicta sunt et dī
cent sup bm̄oi canticis canticoꝝ.

Sexta proprietas.

Dor pulcer et ip̄e niger. Hicra in
a quī sū ſz formosa filie hierlm̄. Ab
stractū p̄ decreto et femineū p̄ masclū
no frequēter accipim⁹. q̄ ſicut ſpōli et ſpō/
ſeyn̄ ē ſpūs. Ita vox cōis ē. Holite me cōſi
derare q̄ ſuſca ſim̄. quia decolorauit me ſol
Quid pulcritudo ſpōle niſi ſua ad deū ſin
cera dilectioꝝ Quid nigredo ſua v̄l fulſcedo
niſi timorata et reuerēs hūiliatioꝝ Sua q̄p
pe pulcritudo ſua qz cōtūcūq̄ pura et feru
da dilectio/necnō cognitōis claritudo/qd̄ ē
in estimatōe ſua. dū compaf ad illū ſolē in
ſticie/d quo ſubiugit reddēs cauſa ſuſ timo
ris i nigredine vel fulſcedine v̄l pallore nota
ti. qz inquit decolorauit me ſol. Et ita deco
lorauit. vt in caliginē et tenebras tota ruat.
q Hūc in transcurſu ſolo. quoniā alibi lat̄is
lune et pluries in veraq̄ lingua tractauim⁹/
fiat applicatio canticordi noui ad hoc epi
thalamiꝝ fm̄ p̄prietates ſex in hoc dupli
peimo notatos cōformiter ad notulas et vo
cem eiusdē canticordi/que ſunt he fm̄ quas
om̄is doctrina p̄ieratis que hauriūt in cella
rib⁹ ſuis/cantari potest in armonia cordis/
gaudii. meror. ſpes. timor et p̄ieras. q Est au
tē pieras (put hic accipit̄) amor. ſurgens et
affinitate. omnis aut̄ affinitas procedit ab
ipſo patre luminū/ex quo om̄is paternitas
fm̄ apl'm in celo et in terra nominat. q Repe
tito. Oscula poſcit amor. delecat. ecce gau
dium. lenit. ecce dolorē p̄ indirectū qui leni
tur. Et ardēt. i. desiderat rebementer. Ecce
ſpem. Ingrediſ cellas pulcer et ip̄e niger Ec
ce timorē i nigredine ſeu pallore/q̄ ē timenti
color apt⁹. Effect⁹ em̄ timoris ē pallor pro
pter ſpūs cōfluenteſ ad cor. q Fiat hic diaſ

Super Lantica cantorum

psalma. hoc est pausatio psallentium in canticis pro recreatore cattiu. quoniam etiam possit ipsa doctrina pietatis diligenti inspici. quoniam pietas ad oiam valer. quod canticum omne in cordibus nostris radix est. exemplar et finis. put uterrime vniuersitate fructuose tractata per nos de canticis manifestatur. qd gaudiu. Espes. I pietas. O dolor. Ut dolor.

Finito diapsalmate

Primo. Sequitur symphisma secundum. Prima proprietas septima in ordine.

Pugnat amor. Filii inquit misericordie pugnauerunt contra me. Sedet hec in sua iusta sensu vnum ex immoderate procedenti. ubi causa reddit spousa sue nigredinis dicens. quod decoloravit me sol. sol videlicet iusticie promittens me tribulationis et temptationis ardoribus exponi. Contra quod dicitur in psalmis. Per diei sol non vret te. Iurta quem ita intellectu filii misericordie pugnantes contra eam acciperent in sinistra parte. vel de pueris ecclesie filiis. vel de demonibus qui per creationem suam deitatem misericordie omni filii. Uel certe de Adam et eva. quod filii nequam sunt tyrannici mortales qui cupie originalis. quod lex repugnat legi metu. quod diuertitur anima ab origine ad infimas. ad infames vineas tot desideriorum quibus omnibus non spacio. Sic enim toties queritur apostolus. Amor spousae vinea propria celestis desiderij assiduo furore custodiens non puerat. Inde pallor ille timoris et fusce nigrorum decoratio. quod velle bonum sibi adiaceat. posse autem non inuenit iuxta votum. Et hunc alium sensus per anagogiam. et in bona pietate de filiis ecclesie celestis quos angelos intelligit amor spousae quod fuit ille angelus qui pugnauit in luctu contra Jacob. Aut certe per allegoriam de ecclesia generali se coartet. ut ceperimus canticum nostrum ad amorem spousae. Et quod sum doctrinam pietatis resonet hec et sequentia perscrutemur. Non enim frustra dicit amor spousae prius. Introduxit me rex in celum suum. sed illic edocet eructavit ybri bonum dicentes opera sua et vota ei de regi. quoniam facta est lingua sua calamis scribere velociter scribentis.

Secunda proprietas

Dicitur ergo desiderat alta tenerel. Indica mihi inquit spousa quoniam diligit anima mea ybi pascas ubi cubes in meridie. Attendat pietas quemadmodum cito non me regis (quod est excellente et dignitas) deflexit sensu in nomine pastoris. Ubi pascas inquit. Scimus attribui pastoribus amatoria carmina ybi simplicitas libera et capaces sine dolo et

saf. ubi nec arrogatio domini. Et quoniam ex hac proprietate pendet non modicum procedentes et sequentes. consideremus quod sibi velut amor quod desiderat alta tenere. et tamalta ut noticia de sposo suo deo meridianam audeat postulare. Quod stat et doctrina pietatis hausta in sapientie celariis quadruplicem in genere noticiae esse amoris divini. Meridianam de se et apud se ubi est qui ens pugnat super se reflexum. Meridianam scilicet noticia dicimus de deo. sed extra se in creatura beatitudine. tertio maturinam in ipso de creaturis. quanto respiciens in proprio generere videndo creaturas per speculum et in enigmate marie per statu vie. vel in speculo. et fortassis in enigmate quod vestigiorum etiam in patria. Tunc amor spousae soli intendere quem ex toto corde non diverso non dispicio diligere. Perit idcirco pietatis spousi in agnoscere. cuius causa subdit in sequenti proprietate.

Tertia proprietas.

Moritur vagus resurgit dicens. Ne va gari. Ille est vanus agilis. Inceptum per greges sodalium tuorum. Id quod enim dimisio ab unitate separante recipit. aut nutrit. horret et amor tamquam vnicet dilectio patrum. Preterea soldates hoc loco et greges silent et tabernacula pastorum in premittingimus vni ouilli. vni gregi. vni pastori patrum accipi.

Quarta proprietas

est decima. **D**icitur est amor spousae. ut alta denotat amorem pietatis et scientiam spousus. sed ne subiectum spousa. immo cognoscat plater et vnde donum istud accepit. dicit in altera proprietate. Si igras tercium. Et iungit pro quinta proprietate.

Quinta proprietas

est undecima. **M**oritur eques dei quebit. sed et vehit. Et statui meo recte. Bladie et spousus negat cum austerritate indigendum abjectus. Si igras te ait o pulchritudo mea. si per non intelligens. Egredere abi. Ille est egredieretur abi bis vagabunda per vestigia gregum in dispensatione. hac illacum discordie errantibus et illic pascentibus. Jesu tuum tuorum qui ponendi se a sinistra sub vierare pastorum tabernacula sibi multiplicatum in falsitate et vanitate. Quid ne feceris aut facta sis. Letatui meo in curribus pharaonis assil' aui te aicia mea. quod gratias ostendat quod te de curribus pharaonis eripiat. quod persecutes curas per te volentes perdat largitur suum. Dedi pterea ut cene-